

Αποκλειστικές δηλώσεις πολιτικών παραγόντων στην

Πυροδοτούνται η

Καθώς μαινεται η κοινωνική αναταραχή χωρίς να διαφαίνεται η οδός της εκτόνωσης, η πολιτική ηγεσία της χώρας αναζητεί με αγωνία τις πιθανές διεξόδους από μια κρίση, η οποία ολοένα και περισσότερο μεταφέρεται στο πεδίο της πολιτικής και ειδικότερα σ' αυτό της κυβέρνησης.

Γ. ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ:

Υπάρχει θέμα διακυβέρνησης

Πρώτον, έχει τεθεί θέμα δημοκρατίας στη χώρα μας. Υπάρχει ασφαλώς πρόβλημα διακυβέρνησης. Υπάρχει πολιτική κρίση.

Δεύτερον, απαιτείται βαθιά περισύλλογη σε μια πολιτεία που θρηνεί ήδη πέντε νεκρούς.

Τρίτον, όταν ο αντιθεσμικός κυβερνητικός αυταρχισμός στην παιδεία εξελίσσεται σε πόλεμο δακρυγόνων και σιδηρολοστών εναντίον της αυθόρμητης νέας γενιάς της πατρίδας μας, ο χαρτοπόλεμος των ανακοινώσεων καταντάει εκτός κλίματος και εκτός κλίμακος.

Τέταρτον, απαιτείται έκφραση και μεταφορά της κοινωνικής έκρηξης στο πολιτικό επίπεδο πριν οι αναθυμιάσεις από τα καπνογόνα πνίξουν και την πολιτική και την κοινωνική ζωή του τόπου.

Πέμπτον, όταν η μόνη παρέμβαση της παραπέουσας κυβέρνησης εμφανίζεται με τη συνεργασία και τη διαπλοκή ενόχων και ανοχών του αστυνομικού κράτους, του παρακράτους και των προβοκατόρων, οι πολίτες αγωνιούν μπροστά στο εμφανιζόμενο πολιτικό αδιέξοδο.

Εκτο, αδιέξοδα όμως δεν υπάρχουν στη δημοκρατία. Το Σύνταγμά μας έχει τις απαραίτητες δημοκρατικές δικλείδες ασφαλείας που ασφαλώς και θα αξιοποιηθούν με τη σωστή και ιεραρχημένη κλιμάκωση.

Κ. ΣΗΜΙΤΗΣ:

Η κυβέρνηση απέτυχε

Η παραίτηση του υπουργού Παιδείας κ. Κοντογιαννόπουλου είναι η προσωρινή κατάληξη μιας τραγικής κυβερνητικής πορείας που χαρακτηρίστηκε από αυταρχισμό, οπισθοδρομικότητα, αδιαφορία στα προβλήματα της νεολαίας και αλαζονεία. Η αποτυχία είναι κυβερνητική και όχι ενός μόνο προσώπου. Ο ίδιος ο πρωθυπουργός είχε επανειλημμένα δηλώσει ότι καλύπτει με την εμπιστοσύνη του τον υπουργό άρα και την πολιτική του. Η κυβέρνηση θα πρέπει να αλλάξει πορεία. Να επιζητήσει μια πειστική αντιμετώπιση των προβλημάτων της νεολαίας. Μόνο έτσι θα ξεπεράσει το κλίμα διχασμού που δημιουργήσε.

Η μέχρι σήμερα εκπαιδευτική πολιτική της κυβέρνησης αποκαλύπτει ότι δεν διαθέτει ένα πρόγραμμα, κατάλληλο για να αντιμετωπίσει τα σοβαρά προβλήματα που παρουσιάζει

Οι αγώνες της νεολαίας και των καθηγητών έφεραν δραματικά στο προσκήνιο όλα τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα μιας κοινωνίας η οποία αντιστέκεται, μιας κοινωνίας η οποία γυρίζει την πλάτη στην πολιτική και ηθική παρακμή.

Πόσο κοντά βρισκόμαστε, λοιπόν, σε μια

η ελληνική εκπαίδευση, ότι η κυβέρνηση είναι ανίκανη. Τα μέτρα της ήταν σπασμωδικά, απροετοίμαστα, χωρίς κατευθυντήρια γραμμή. Η εκπαιδευτική της πρακτική αναλώθηκε στην εξουδετέρωση των αντιστάσεων που προβάλλουν εκπαιδευτικοί, φοιτητές, μαθητές και γονείς ζητώντας μια καλύτερη παιδεία. Κύριοι στόχοι της αποδείχθηκαν η ενίσχυση του κεντρικού και κομματικού ελέγχου στο εκπαιδευτικό σύστημα και η προώθηση της ιδιωτικής επιχειρηματικής δραστηριότητας στην εκπαίδευση.

Οι πρόσφατες προτάσεις της κυβέρνησης για τον εκσυγχρονισμό του εκπαιδευτικού μας συστήματος επιβεβαιώνουν την ανυπαρξία ενός προγράμματος. Η κυβέρνηση επικαλείται ορισμένες «σταθερές αρχές», γενικόλογες και ασαφείς, που συχνά έρχονται σε αντίθεση με τις προτάσεις που ακολουθούν. Έτσι κάνει λόγο για ισότητα ευκαιριών αν και προωθεί μηχανισμούς ενίσχυσης της επιλεκτικότητας και της ιδιωτικής εκπαίδευσης, υποστηρίζει την υπέρβαση του κλειστού αριθμού εισακτέων, διατηρεί όμως τις εισαγωγικές εξετάσεις, εισηγείται τη συμμετοχή και συνευθύνη της Τοπικής Αυτοδιοίκησης ενώ ενισχύει την κεντρική εξουσία κ.λπ. Το ουσιαστικότερο όμως είναι ότι από τις προτάσεις λείπει η κεντρική αρχή (η σπονδυλική στήλη) πάνω στην οποία θα στηριχθεί η αναδιάρθρωση του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Και φυσικά, λείπει η πολιτική στρατηγική και ο πρακτικός μηχανισμός για την πραγματοποίηση της εκπαιδευτικής αλλαγής.

Α. ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ:

Ατμόσφαιρα Ελλάδας του '60

— Αισθάνομαι ότι αυτή τη στιγμή πρέπει να επικρατήσει από κάθε πλευρά ψυχραιμία, σύνεση και μετριοπάθεια.

Έχω την αίσθηση ότι τα πράγματα έχουν φτάσει στα άκρα, χωρίς να υπάρχει καμία δικαιολογία για αυτό. Εκείνο που είναι λυπηρό κατά τη γνώμη μου, είναι ότι αισθάνεται γύρω σου μια ατμόσφαιρα που θυμίζει την Ελλάδα στη δεκαετία του '60. Ηθελα να πιστεύω πως μετά από 30 χρόνια έχουμε ξεφύγει από την πολιτική υπανάπτυξη και έχουμε μπει σε ένα διαφορετικό δρόμο. Νομίζω λοιπόν ότι όπως και η κυβέρνηση έδειξε εμπρακτική την πρόθεσή της να εκτονωθεί η κατάσταση με την απόφασή της να αλλάξει ο υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και παράλληλα να ξεκινήσει τη συζήτηση για την παιδεία από το μηδέν. Εφόσον πράγματι υπάρχει ενδιαφέρον για την παιδεία, αλλά και για τους δημοκρατικούς δεσμούς σ' αυτόν τον τόπο θα πρέπει να υπάρχουν δείγματα πρόθεσης εκτόνωσης της κατάστασης και από την άλλη πλευρά και φοβάμαι πως ακόμα κάτι τέτοιο δεν έχει φανεί.

βαθιά και αξεπέραστη πολιτική κρίση; Τιθεται, και με ποιο τρόπο, θέμα διακυβέρνησης της χώρας;

Αρκεί μια αλλαγή φρουράς στο σημερινό μπλοκ εξουσίας ή χρειάζεται μια ευρύτερη αλλαγή πλεύσης, μια δημοκρατική ανατροπή της υπάρχουσας κοινωνικής και πολιτικής τάξης πραγμάτων; Πώς αντιμετωπίζουν.

— Για την αναχώρηση του πρωθυπουργού.

— Δεν μπορεί κάποιος να εκφέρει κάποιο σχόλιο διότι υπάρχουν δεδομένα που ενδεχομένως πολλά από αυτά δεν είναι γνωστά σ' εμάς που ίσως να επιβάλουν την παρουσία του πρωθυπουργού εκτός Ελλάδος. Δεν μπορεί κανείς να αποκλείσει ότι υπάρχουν σοβαρότερα προβλήματα που δεν είναι γνωστά. Μην ξεχνάτε ότι βρισκόμαστε στα πρόθυρα μιας πολεμικής σύρραξης στην περιοχή μας και ίσως, δεν το γνώριζω προσωπικά, να υπάρξουν ορισμένες ανάγκες που να κάνουν απόλυτα απαραίτητη την απουσία του πρωθυπουργού.

— Για τη στάση Βασιλειάδη...

Είναι πάντοτε εύκολο όταν είσαι απ' έξω να έχεις λύσεις για τα πάντα. Δεν θα ήθελα να κάνω σχόλιο σε προσωπικό επίπεδο.

Ι. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ:

Θα προστατευτεί η έννομη τάξη

Αγανάκτηση αλλά και θλίψη προκαλούν γεγονότα όπως αυτά των τελευταίων ημερών.

Η προσπάθεια είναι προφανής: Η πολιτική αποσταθεροποίηση μέσω της κοινωνικής αναταραχής. Οι δράστες γνωστοί, όπως και οι υποστηρικτές τους. Αδιάφοροι μπροστά στα διεθνή δρώμενα και στην απειλή του πολέμου, εννοούν να παίξουν το δικό τους «παιχνίδι» σε μια εποχή που η χώρα μας αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα σε όλους τους τομείς. Να είναι βέβαιοι ότι η κυβέρνηση θα προστατεύσει με κάθε τρόπο και την έννομη τάξη και την πολιτική ζωή, την οποία επιχειρούν να παρασύρουν με ακρότητες και αθλιότητες.

Κ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ:

Κυβέρνηση συνεργασίας

Βαθύτατη είναι η θλίψη όλων για τους θανάτους αθώων ανθρώπων, τους τραυματισμούς και τις καταστροφές περιουσιών. Η αρχική ευθύνη βαρύνει την κυβέρνηση, για τον τρόπο με τον οποίο επιχείρησε να αντιμετωπίσει τις καταλήψεις των σχολείων, που η ίδια προκάλεσε. Η επιπολαιότητά της, οι ανόητες διατάξεις των προεδρικών διαταγμάτων και η έλλειψη διαθέσεως για διάλογο, οδήγησαν, με την πάροδο του χρόνου, στα επεισόδια των τελευταίων ημερών. Υπάρχουν ευθύνες και άλλων, αλλά δεν έχουν το ίδιο βάρος με αυτές της κυβέρνησης.

Κατά τα θλιβερά επεισόδια, χτες και προ-

κυβέρνηση και αντιπολίτευση, την πιο γενικευμένη κοινωνική σύγκρουση που γνώρισε η χώρα μετά τη μεταπολίτευση;

Στην «ΕΠΙ της Κυριακής» απαντούν κορυφαία στελέχη και των δύο πλευρών. Μιλούν οι κ. Γεννηματάς, Σημίτης, Ανδριανόπουλος, Βαρβιτσιώτης, Κύρκος και Στεφανόπουλος.

χτές, πρωταγωνίστησαν για άλλη μια φορά τα περίφημα αναρχικά στοιχεία και έλαμψε η ανικανότητα των διοικούντων την Αστυνομία. Διερωτάται κανείς αν κάθε ειρηνική πορεία θα καταλήγει πάντοτε σε θλιβερά και απαράδεκτα επεισόδια.

Το όλο κλίμα φορτίζεται επικίνδυνα με τις ακραίες θέσεις και τις οξύτατες δηλώσεις των αντιμαχομένων πολιτικών παρατάξεων.

Είναι απόλυτη ανάγκη να συνειδητοποιήσουμε όλοι τώρα τις ευθύνες μας απέναντι στον τόπο, ώστε να επικρατήσει αμέσως ηρεμία και να γίνει αντικειμενική αναζήτηση των ευθυνών. Αντί διαμάχης και ταραχής χρειαζόμαστε ομοψυχία και κοινή προσπάθεια. Έχω προτείνει πολύ καιρό λύση κυβέρνησης εθνικής συνεργασίας. Την επαναλαμβάνω άλλη μια φορά.

Είναι αυτονόητο ότι προϋποθέτει αλλαγή νοοτροπίας, για να μην μιλήσω για αλλαγή ηγεσίας.

Λ. ΚΥΡΚΟΣ:

Να πέσουν οι μάσκες

Τα γεγονότα των τελευταίων ημερών για να μην πούμε των τελευταίων εβδομάδων, πυροδότησαν από μια πολιτική αυταρχική και αδιέξοδη που επιχειρήσε η κυβέρνηση να επιβάλλει στο χώρο της παιδείας.

Τώρα ο κ. Μητσοτάκης αγωνίζεται μάταια να μετακλήσει την ευθύνη στις πλάτες της αντιπολίτευσης, λέγοντας ότι δεν καταδίκασε επαρκώς ή δεν καταδίκασε καθόλου τους μασκοφόρους, τους υπεύθυνους. Εγώ έθεσα το ερώτημα γιατί δεν έχει συλληφθεί ούτε ένας μασκοφόρος έως τώρα, τουλάχιστον, να πετάξουμε τη μάσκα του, να δούμε ποιος είναι, είναι πράκτορας της Ασφάλειας, είναι πράκτορας της ΚΥΠ, είναι πράκτορας ξένος, είναι αναρχοειδής, ποιος είναι;

Εμείς εκφράζουμε την απεριόριστη καταδική και για τους βανδαλισμούς και για τις πυρκαγιές και για τους πυρπολισμούς. Προχτές τον πυρπολισμό των γραφείων της Ν.Δ., πιο πριν τον πυρπολισμό του κτιρίου «Κ. Μαρούση» που βρήκαν τραγικό θάνατο τέσσερις άνθρωποι.

Δεν ανήκουν στις μεθόδους της Αριστεράς, είναι ξένες. Κανείς δεν μπορεί να αγνοήσει όμως ότι η ευθύνη ανήκει στην κυβέρνηση.

Ο ΣΥΝ επισήμανε από την πρώτη στιγμή ότι η συζήτηση προ ημερησίας διατάξεως επιβαλλόταν να γίνει αμέσως. Νομίζω ότι έχει ευθύνη ο κ. Μητσοτάκης. Εκτίμησε διαφορετικά τα πράγματα, θέλησε να πάει στη Βουλή. Μπορούσε να πάει σε μια εβδομάδα, δεν θέλησε να μείνει εδώ να γίνει η συζήτηση και να βάλουν ένα φραγμό όλες οι πολιτικές δυνάμεις και οι κοινωνικοί φορείς σε μια πιο δραματική εξέλιξη των πραγμάτων.